- [2021] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1060

- ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ
- v.
- ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਰੀਆ
- (2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 814-815)
- 05 ਮਾਰਚ, 2021
- [ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਆਰ ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈਂਡੀ, ਜੇ.ਜੇ.]
- ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੂਥ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ
- ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੂਥ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ
- ਸਾਈਕਲ ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ 18.12.1976 ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੂਥ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ
- ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੂਥ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗਿਆ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ 18.12.1976 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਆਪਣੇ 04.03.1986 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਰਾਏ ਲੈਣ ਵਾਲੇ / ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨੌਕਰ ਸੀ - ਕਿਹਾ: ਵਰਤਮਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ
- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਕਦੋਂ
- ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ
- ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ - ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ 18.12.1976 ਤੋਂ - 18.12.1976 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਉਹ ਡੀਡ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
- ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਨੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ
- ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਖੋਜ
- 1060

- ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਮਿਤੀ 04.03.1986 ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ -
- ਇਸ ਲਈ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੂਥ ਦੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।
- ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ
- ਹੋਲਡ: 1. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੋਜ
- ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ
- ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
- ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਸੀ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵਰਤਮਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇੱਕ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ
- ਜੇ ਉਹ 450/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-
- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਰਤਮਾਨ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ। [ਪੈਰਾ 17] [1070--]
- ਜਦੋਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -2 / ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
- ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ। [ਪੈਰਾ 19] [1070--]
- ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ 18.12.1976 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 18.12.1976 ਨੂੰ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ
- ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ
- ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਕੰਮ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ
- ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ। ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ

- ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 20] [1071- ਏ-ਸੀ]
- 4. ਜਦੋਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲੈਟਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਜੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ
- ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਬਲੇਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ,
- ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਆਪਣੇ 04.03.1986 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ਸੀ।
- ਧਾਰਾ ੧੨ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ ੧੨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
- ਇਸ ਦੇ ਮਿਤੀ 04.03.1986 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ। ਮਿਤੀ 04.03.1986 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਖੋਜ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਜਾਇਦਾਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ
- ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21] [1071--]
- ਸੀ.ਐਮ. ਬੀਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਪੀ. ਐਨ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ,
- 2004 (3) ਐਸਸੀਸੀ 595: [2004] 3 ਐਸਸੀਆਰ 306 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.
- <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>
- [2004] 3 306 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 18
- ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 814-815
- 1997 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 35 ਅਤੇ ਆਰਐਸਏ ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 06.12.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ
- 2002 ਦਾ ਨੰਬਰ 2610.
- ਪਟਵਾਲੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਤੁਸ਼ਾਰ ਬਖਸ਼ੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

- ਮਨੋਜ ਸਵਰੂਪ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੁਕੁਲ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਅ

ਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

- ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.
- ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।
- ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 06.12.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
- ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1997 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 35 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 2002 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2610 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।
- ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਜੋ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਹਨ: ਸੀ ਨਹਿਰੂ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਟਾਲ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ
- ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰਾਹੀਂ ਸੈਕਟਰ 35-ਡੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 186 ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- 20.06.1972 ਨੂੰ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ
- ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ

  ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਪੋਲਟਰੀ ਫੀਡ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 186, ਸੈਕਟਰ 35-ਡੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਈਕਲ ਮੁਰੰਮਤ ਆਦਿ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ 18.12.1976 ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ।
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 04.10.1979 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ
- ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੂਥ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ।
- ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਮਿਤੀ 09.09.1980/15.04.1982 ਨੂੰ ਬੂਥ ਦੇ ਕਿਰਾਏ-ਖਰੀਦ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 20.06.1972 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕੀਤੀ
- 15.04.1982 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।
- ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ, ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ) ਐਕਟ, 1971 ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 09.02.1984 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 186 ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲ 10.06.1985 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੂਥ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।
- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 21 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।
- 15.04.1982 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਟੇਟ ਆਫੀਡਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮਿਤੀ 09.09.1980 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ (ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਖਰੀਦ ਰੱਦ ਕਰਨਾ)।
- ਸਮਝੌਤਾ)। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ 13.03.1986 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਵੇਦ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
- ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3115 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 14.03.1986 ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਦੱਸਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
- 6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ 1986 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 77 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਕਲੌਤਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬੂਥ ਨੰਬਰ ੧੮੬ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਮਿਤੀ 18.12.1976. ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 04.03.1986 ਨੂੰ ਬੂਥ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ
- ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ
- ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਿਤੀ 17.02.1986 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਜ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 186, ਸੈਕਟਰ 35-ਡੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।
- ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ,
- ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 18.12.1976 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ 450/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਸੀ। ਫਾਂਸੀ
- 18.12.1976 ਦੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ) ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾਰੀਖ਼ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ

- 29.02.1992 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। 18.12.1976 ਦੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
- ਉਕਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਖਰੀਦ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ 02.12.1996 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ
- ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
- ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਡੀਡਬਲਯੂ -2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ, ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ
- ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 06.12.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:
- () ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੇਸ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬੁਰੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰੋ
- ਪਰਦਾ?
- () ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
- ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸੈਟਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ
- ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ?'
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਗਲਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ
- ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀ
- ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੌਕਰ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੇਖਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਉਲਟ ਨਤੀਜੇ ਕੱਢੇ ਹਨ।
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। 2002 ਦੀ ਬਕਾਇਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2610 ਸੀ

- ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਬੂਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
- 10. ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 186 ਮਿਤੀ 20.06.1972 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 12, 13 ਅਤੇ 19 ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:
- "12. ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟੋਗੇ। ਜੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ
- ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
- ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੁਕੜੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
- 13. ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਸ਼ੂ ਪੋਲਟਰੀ ਫੀਡ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਲਈ।
- ਹੇਠਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਨੌਕਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ।
- 11. ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 18.12.1976 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਬੂਥ ਨੰਬਰ 186 ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਆਦਿ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ
- ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 18.12.1976 ਨੂੰ 450/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
- ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:
- ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 2: ਉਕਤ ਬੂਥ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਈਕਲ ਸਟੋਰ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- 18.12.1976 ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।

- ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 2: ਪਲੇਟ ਦਾ ਪੈਰਾ 2 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਗ

ਲਤ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ 18.12.1976 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ 450/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਮੌਤ ਹੋਈ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ। 18.12.1976 ਨੂੰ ਉਕਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 20.06.1976 ਦੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਸਖਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
- ਕਿ ਸਬ-ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੂਥ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ
- ਇਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 18.12.1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
- ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ 450/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੁਣ ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਅਸਟੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਿਤੀ 09.09.1980 ਦੁਆਰਾ ਜੋ 15.04.1982 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ
- ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। 09.09.1980 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਖੁਦ 1984 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 21 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ
- ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੇਵਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨੌਕਰ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਈ
- ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:
- "…. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁਣ ਪੋਲਟਰੀ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ ਆਦਿ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।
- ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਹੈ
- ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੱਜ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ
- ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕੇਵਲ ਐਚ

- ਕਰਮਚਾਰੀ। ..... ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ,
- ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜੋ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੂਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ
- ਉਹ ਮਕਸਦ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ
- ਇਸ ਬੂਥ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਬੈਕਗਰਾਊਂਡ ਵਿੱਚ ਬੂਥ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਇਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੂਥ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
- ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- ਚੰਡੀਗੜ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ" 4 ਮਾਰਚ, 1986

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ

- ਮਿਤੀ: 13.03.86
- ਅਸੀਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੋਜ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
- ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ) ਐਕਟ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
- 10.10.1985 ਨੂੰ ਜੁਰਮੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ:
- "4. ਮੈਂ ਫਾਈਲ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੂਥ ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੀ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਅਪੀਲ ਮੁਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਅਸਲ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ
- 320/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਇਮਾਰਤ। ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਹੈ।

- ਅਸੀਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ,
  ਇਹ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜਾਂ
- 20.06.1972 ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ, ਸ਼ਰਤਾਂ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਹੈ
- ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬੂਥ ਨੂੰ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 09.09.1980 (15.04.1982 ਨੂੰ ਜਾਰੀ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਇਮਾਰਤ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਪੋਲਟਰੀ ਫੀਡ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਾਈਕਲ / ਆਟੋਰਿਕਸ਼ਾ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਹੈ।
- ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ 13.03.1986 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਖੋਜ
- ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
  ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਨੌਕਰ ਸੀ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਕੇਸ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ
- ਪ੍ਰਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼
- ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਹਨ ਕਿ "ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਖੀ
- ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਈ ਬੂਥ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ 13.03.1986 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ,
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੂਥ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।
- ਉਹ ਬਚਾਅ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
  ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ 18.12.1976 ਨੂੰ 450/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ
  ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, "ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ"? ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ:
- "ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੂਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ
- ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ,

- ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਰਤਮਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ
- ਕਿ ਉਹ 450/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।
- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਖੁਦ ਡੀਡਬਲਯੂ -2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਡੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ:

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਸੰਬਰ 1976 'ਚ ਬੂਥ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਸਵਾਲ। ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
- ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ
- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ
- ਇਮਾਰਤ।
- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ.ਐਮ. ਬੀਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ।
- ਪੀ.ਐਨ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ, 2004 (3) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 595, ਕਿ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।
- 19. ਜਦੋਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ
- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

- ਅਦਾਲਤ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ।

- ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ 18.12.1976 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 18.12.1976 ਨੂੰ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ੧੨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ
- ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦਾ। ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
- ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣਾ,
- ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

- ਜਦੋਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
- ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਜੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ
- ਕੀ ਇਮਾਰਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਚੀਫ ਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
- ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਆਪਣੇ 04.03.1986 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਸੀ
- ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ। ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਵੇਂ
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 04.03.1986 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 12 ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਮਿਤੀ 04.03.1986 ਦੀ ਖੋਜ ਜੋ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਇਮਾਰਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

- ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ 1986 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 77 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਈਕਲ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 186 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ 2002 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਸਕੈਂਡ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2610 ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 1986 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 77 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 2002 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2610 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ 02.12.1996 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 186 ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਏ। ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

- ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

